

Scenár zážitkového čítania ku knihe „Bambul'kine dobrodružstvá“

Pomôcky: Kniha „Bambul'kine dobrodružstvá“, klobka vlny, plyšové hračky, ceruzky a papier, pripravené záložky s textom o kamarátoch

Postup:

- Predstavím deťom knihu, o ktorej budeme hovoriť a s ktorou budeme pracovať.
- Použijem ukážky z knihy.
- Na základe ukážok budem deťom dávať otázky, spoločne sa zahráme a zamyslíme.
- Naučíme sa básničku o kamarátstve a deti si odnesú záložky s týmto textom.

Predstavenie knihy: Ja vám dnes porozprávam o knihe, ktorú väčšina z vás už dôverne pozná z televíznej obrazovky. Áno, nemýlite sa, budú to pozoruhodné príbehy Bambulky a deda Jozefa. Príbehy, aké sme asi zažili všetci. A kto si z týchto príbehov zobral ponaučenie, z toho vyrástol slušný a láskavý dospelák.

Podíme na to:

Dedo Jozef jedného dňa dostal obrovitánsky balík a v ňom bolo zabalené malé krásne dievčatko.

Ukážka 1

„Tak som tu! Čo sa tak na mňa dívaš? Poslali ma k tebe poštou, aby som nezablúdila. Budem u teba bývať!“

Dedo Jozef od prekvapenia otvoril ústa. „Ale veď ja ťa vôbec nepoznám!“

Ja som malá Bambulka z Bambulkova,
v balíku ma za tebou poslali.
A keď budeš kamarát, tak prídem znova,
ak ma takto niekto zasa zabalí
Bambulkovo, to je mesto na konci sveta,
tam sa nikto neumýva ani nezametá,
na domoch tam nie sú dvere
a juh je tam na severe,
stromy sú tam nakreslené,
všetko je tam popletené.

Práca s textom

Deti, keď ste dávali dobrý pozor, zistili ste, že ukážka končila slovami **všetko je tam popletené**.

Otázka pre deti: Poviete mi čo všetko môže byť popletené?

(rozprávky, slová, hádanky, vlasy, klobka vlny)

Správne, ale môžu to byť aj názory na to, ako sa máme správať. Bambulka sa u deda Jozefa musí naučiť, ako sa má správať v rôznych situáciách.

Oddychová hra: Na stolíkoch budú pripravené popletené klobka vlny a deti ich spoločne rozmotajú

môžu z nich spoločne urobiť podľa vzoru farebné húsenice. (prvé klobka s našitými očami budú mať pripravené a klobka k sebe spoja kúskami vlny)
Húsenice sa dajú vytvoriť niekoľkými spôsobmi.:

Prvý spôsob: Do tupej veľkej ihly navliecť vlnu o niečo dlhšiu ako sú klobká zoradené za sebou, Na konci vlny urobiť veľký uzol (môže byť ako chvostík húsenice a cez ihlu navlečieme klobka na dlhú vlnu. Na hlavičke húsenice zakončíme vlnu zasa veľkým uzlom - bude to nos húsenice.

Druhý spôsob: Okolo každého klobka zaviažeme napevno pomocný kúsok vlny a klobka potom spojíme k sebe tak, že ďalším kúskom vlny zviažeme dve klobka vedľa seba za pomocnú vlnu po obvode klobka.

My si dnes **rozmotáme popletený názor na kamarátstvo**

Bambulka prišla k dedovi Jozefovi a nepoznala nikoho iného. Dedo Jozef chcel, aby si Bambulka našla kamarátov a tak sa vybrali na detské ihrisko.

Otázka pre deti: Deti, čo môže byť na detskom ihrisku a na čom, alebo s čím sa na ihrisku najradšej hráte? A prečo?
(preliezky, šmýkačky, veľký drevený vláčik, pieskovisko, detské kolotoče, hojdačky)

Ukážka 2

„Vieš čo, dedo Jozef, my dvaja a Pejko (koník-hračka) sa zahráme na doktora, oznámila svoj úmysel. „Akože koníka bolí bruško. A ty budeš ujo doktor.“

Bambuľka začala jajkať ako chorý koník:

„Jajajaj...!“

A dedo Jozef zasa napodobňoval uja doktora:

„Čo ti je, koník? Bolí ťa bruško?“ spýtal sa vážne. Iné dievčatko, ktoré práve bežalo okolo, pribehlo k nim.

„Čo je tvojmu koníkovi?“ spýtalo sa súcitne. Ale Bambuľka odpovedala tak, ako sa nemá:

„**Bolí ho bruško! Chod' preč!!!**“ Dedo Jozef sa na ňu pozrel a vôbec sa mu to nepáčilo. „Ale Bambuľka,“ povedal vyčítavo.

„**Nech ide preč, keď sa tu hráme my!**“ Trvala na svojom Bambuľka.

Dievčatko sa rozplakalo a utiekalo preč.

Potom sa Bambuľka vybrala na pieskovisko, kde sa hrala skupinka chlapcov. Do veľkého vyklápacieho auta nakladali piesok, prevážali ho a stavali si z neho pieskový tunel.

„**Požičajte mi auto!**“ vybafla a znelo to tak, akoby im to prikazovala.

„**Chod' preč a nechaj nás!**“ odháňal ju jeden z chlapcov.

„**Ak mi ho nepožičiate, pokazím vám tunel!**“ vyhrážala sa Bambuľka.

„**A nepožičiame!!!**“ skríkol na ňu druhý chlapec, vstal a strčil do nej. Urazená Bambuľka sa rozbehla k dedovi Jozefovi žalovať.

„**Nechceli mi požičať auto a potom ma vybili,**“ žalovala. Ale dedo Jozef z diaľky všetko videl.

A zaspieval Bambuľke:

Kamaráti by sa mali
pekne spolu hrať,
kamaráti, tí si nesmú
nikdy hračky brať.
Požičajú auto, vláčik,
rozdedia sa o koláčik,
kamarát má kamaráta
ako brata rád.
Kamaráti, tí nechodia
nikdy žalovať,
neklamú a nedokážu
len tak sľubovať.
Požičiavajú si hračky,
rozdedia sa o hojdačky,
kamarát vie nielen brať,
no dokáže aj dať.

Motivačná hra:

Deti sa rozdelia na dve skupiny. V jednej skupine má každé dieťa plyšovú hračku a ostatné deti sú bez hračky, ale majú čisté papiere a ceruzky. Dovoľíme deťom s hračkami, aby sa hrali (môžu každý zo svojou hračkou, ale aj spoločne – viac detí, viac zvieratiek). Deti s papiermi vyzveme, aby nakreslili, hračku, s ktorou by sa chceli hrať a napísali, ako by sa hrali. Po niekoľkých minútach sa skupiny vymenia. Po výmene sa s deťmi rozprávame, aký mali pocit z toho, keď sa skutočne hrali, a aký pocit mali z toho, keď vlastne len o hre premýšľali.

Zhrnutie: **Je lepšie mať kamaráta, s ktorým sa podelím a zahrám, ako byť sám a len o hre snívam.**

Ukážka 3

Keď sa potom vracali domov a prechádzali popri susedných záhradách., Bambuľka zbadala, že sa v jednej z nich hrá dievčatko.

„Ahoj! Ja som Bambuľka. Poď sa so mnou hrať. Bývam u deda Jozefa a máme doma aj psíka. A toto je koník Pejko. Požičiam ti ho, chceš?“ prihovorila sa dievčatku.

„Idem sa opýtať mamičky, počkaj!“ rozbehlo sa dievčatko dnu. No a pretože mamička dovolila, aby sa spolu hrali, skamarátili sa na život a na smrť.

Otázka pre deti: Ako sa volá tvoj kamarát a ako sa hrávate?